ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

του **Γιάννη Ελαφρού**

Η επιστροφή μέρους των κλεμμένων από το ματωμένο πλεόνασμα του 2016, που εξαγγέλθηκε πανηγυρικά με το διάγγελμα Τσίπρα, λειτουργεί ως αναισθητικό, όχι μόνο για τη ληστεία που έγινε την επταετία των μνημονίων, αλλά κυρίως γι' αυτά που έρχονται. Για να συνηθίσει ο κόσμος την ιδέα πως τα «πλεονάσματα» είναι καλό πράγμα και πως τα μνημόνια μπορούν να γίνουν πιο υποφερτά, με μικρές δόσεις φιλανθρωπίας. Η κίνηση Τσίπρα είναι βέβαια ιδιαίτερα επικίνδυνη και μελετημένη. Καθώς η επιδρομή κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ έχει βυθίσει στην παρατεταμένη φτώχεια και εξαθλίωση εκατομμύρια ανθρώπους (και πολλούς συνταξιούχους), τέτοιες γλίσχρες παροχές αποκτούν μεγαλύτερη αξία σε όποιον ζει με το τίποτα. Το κάτι, κάτι σημαίνει... Και συνηθίζει τον κόσμο να ζει τελικά με κάτι παραπάνω από το τίποτα.

Η κίνηση Τσίπρα, όμως, έρχεται κυρίως να λειτουργήσει ως υπνωτικό για το μέλλον, καθώς έρχονται δραματικά επώδυνες για τον λαό επιλογές από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ κι όλο το αστικό μνημονιακό μπλοκ, που οδηγούν σε νέα όξυνση της κοινωνικής πολιτικής αντιπαράθεσης. Πίσω από τους πανηγυρισμούς για την απατηλή ρύθμιση του χρέους στο Γούρογκρουπ της 5ης Δεκέμβρη, υπάρχει μια σαφέστατη κυβερνητική δέσμευση για αβάσταχτα μέτρα λιτότητας και συνεχόμενες αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις, με στόχο πλεονάσματα 3,5% για πολλά χρόνια μετά το 2018, από 3 έως 10 είπε ο Ντάισελμπλουμ. Χρησιμοποιούν μάλιστα το ΔΝΤ ως τον κακό μπάτσο της υπόθεσης, που απαιτεί επιπλέον μέτρα 4,5 δις. το 2019! Τα οποία όμως πρέπει να προσδιοριστούν από τώρα. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, εργασιακά δικαιώματα, μισθοί, συντάξεις, κοινωνικές υπηρεσίες, δημόσιος πλούτος, όλα θα γίνουν θυσία στη ληστρική ανάπτυξη των κερδών και στο πλεόνασμα υπέρ των πιστωτών. Ανάλογα θα πάει και η δεύτερη αξιολόγηση. Πρόκειται όχι μόνο για 4ο μνημόνιο, αλλά για μνημόνιο διαρκείας μέσα στο ευρώ και την ΕΕ, πιασμένοι στη φάκα της χρεομηχανής, με αυστηρή επιτήρηση. Ο Κλάους Ρέγκλινγκ, επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Συστήματος Σταθερότητας (ΕΣΜ), περιέγραφε το πώς θα γίνεται η «παρακολούθηση της

ελληνικής οικονομίας» σε προχθεσινή συνέντευξη στο Capital.gr: «Στον ESM έχουμε κάτι που ονομάζεται Σύστημα Έγκαιρης Προειδοποίησης όπου έχουμε ουσιαστικά την προστασία των απαιτήσεών μας», λέει. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό: «Φυσικά η Ελλάδα, όπως και όλα τα κράτη-μέλη της ζώνης του ευρώ, υπόκειται επίσης στο κοινά συμφωνημένο πλαίσιο επιτήρησης. Από δημοσιονομικής πλευράς υπάρχει το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης και το δημοσιονομικό σύμφωνο». Ελλάδα, η χώρα που τσακώνονται οι επιτηρητές πάνω στην πλάτη μας…

Από κοντά και ο ευρω-τραμπούκος της παρέας: Ή η Ελλάδα υλοποιεί τα μέτρα ή Grexit. «Τρίτος δρόμος δεν υπάρχει», τόνισε ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε. Οι τάσεις αναδεικνύονται καθαρά και δεν μπορούν να κρυφτούν από τις εφάπαξ παροχές Τσίπρα. Παραμονή στο ευρώ και την ΕΕ, σημαίνει αποδοχή του διαρκούς μνημονίου και εξυπηρέτηση των μεγάλων συμφερόντων του κεφαλαίου. Σημαίνει διαρκής καταβύθιση για τον κόσμο της εργασίας και τα φτωχά λαϊκά στρώματα.
Την ίδια ώρα, η οξύτητα που λαμβάνουν πλέον οι ενδοαστικοί ανταγωνισμοί και η κρίση στην ΕΕ, αποκαλύπτουν πως όχι μόνο δεν είναι κάποιο ήσυχο αγκυροβόλι αλλά, ενίοτε, οι στυμμένες λεμονόκουπες πετιούνται στο σκουπιδοτενεκέ. Μπορεί ο λαός να ελπίζει πως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα αντισταθεί σε αυτή την πορεία; Πολύ αποκαλυπτική η συνέντευξη Ρέγκλινγκ και σε αυτό το ζήτημα. Ερωτάται εάν βλέπει επανάληψη του σεναρίου του 2015. Κι απαντά: «Όχι καθόλου. Δεν βλέπω επανάληψη, επειδή υπάρχει καλή συνεργασία με την ελληνική κυβέρνηση… Όπως το βλέπω, [ο Α.Τσίπρας] έλαβε την εντολή [το Σεπτέμβρη του 2015] να υλοποιήσει το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα που συμφωνήθηκε με τις άλλες χώρες της ζώνης του ευρώ στο υψηλότερο πολιτικό επίπεδο. Αυτό άλλωστε συμβαίνει. Υπήρξαν κάποιες καθυστερήσεις και δεν έχει εφαρμοστεί πλήρως σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα, αλλά η κατεύθυνση είναι πολύ σαφής». Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, σήμερα αποκτά εξαιρετική επικαιρότητα η μάχιμη συσπείρωση κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων σε ένα πρόγραμμα πάλης, ρήξης κι ανατροπής της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας διαρκείας, για την έξοδο από το ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τη σκοπιά των εργατικών λαϊκών συμφερόντων, με διεθνιστική λογική κόντρα σε λογικές τύπου Λεπέν. Για την αύξηση των μισθών και των συντάξεων, αξιοπρεπή εργασία με όλα τα δικαιώματα και όχι ελαστική εργασία, μαύρη δουλεία και ανεργία, για μείωση των ωρών εργασίας και των χρόνων για συνταξιοδότηση, για επανακατάκτηση των συνδικαλιστικών δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, πέρασμα στο δημόσιο με εργατικό έλεγχο τραπεζών, ΔΕΚΟ και μεγάλων επιχειρήσεων χωρίς αποζημίωση, για μονομερή διαγραφή του χρέους, κατάργηση των ευρωμνημονίων και της ταπεινωτικής επιτροπείας.

Το πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα θα ανοίξει ξανά, συνολικά, το επόμενο διάστημα. Η

ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα έχει πρωτοπόρο ρόλο και μπορεί να συμβάλλει στον πολιτικό συντονισμό ευρύτερων δυνάμεων με αντιΕΕ, αντικαπιταλιστική και αντιιμπεριαλιστική κατεύθυνση, που εμφορούνται από αγωνιστική, κινηματική, ανατρεπτική και όχι διαχειριστική λογική.

Δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ στις 11/12